Ч. 88 (14.337). Львів, четвер 23. квітня 1936. Pocztowa oplata oplacona ryczaltem Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Українські повеняни в Америці.

НЮ ЙОРК, 4-го квітня. (Вл. кор.) Повені зперед тижня наробили багато шкоди українцям у різних містах Злучених Держав. Ріка Огайо, що перепливає через Пітсбурґ у Пенсильванії, наробила найбільше лиха, бо над цією рікою лежить багато українських осель у Пенсильванії і Вест Вірджінії. З різних українських громад ідуть вістки до українських ґазет із описами нещастя. В деяких містах скликають віча, щоб збирати жертви в убранні і грошах для повенян. У противній стороні Злучених Держав, на Сході, у стейтах Конетикат та Месечусетс, потерпіли українські громадяни теж великі втрати. Подекуди потерпіли й українські організації, бо люди позбувалися. Церкви в Пітсбурґу у Гвилінґ, Вест Вірджінія, були залиті водою, внаслідок чого понищене малювання та обстанова.

Обєднання Українських Організацій видало заклик до громадянства до складок на допомогу повенянам. Такий заклик появився теж і від українського католицького Єпископського Ординаріяту у Філядельфії, а відділи Українського Червоного Хреста в різних громадах почали збирати жертви в убраннях. Подекуди вони ведуть акцію самостійно, а подекуди йдуть рука-в-руку з Американським Червоним Хрестом. Тому, що акція мусить бути ведена аж до відбудови життя по громадах, зацікавлення американських українців більше зосереджене на свої справи, ніж на старокраєві. Це відбється на складках на Рідну Школу в краю і т. д.

КНИЖКА ВІДЗНАЧЕНА ЦЬОГОРІЧНОЮ НАГОРОДОЮ „Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ"

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

ІРИНИ ВІЛЬДЕ —

що тільки одна дістала цього року літературну нагороду.

Перед великим політичним процесом ОУН. у Львові.

З компетентних джерел довідуємося, що 25. травня ц. р. починається великий політичний процес у Львові. На лаві підсудних засядуть: **Степан Бандера, Роман Шухевич, Ярослав Макарушка, Олександер Пашкевич, Ярослав Спольський, Володимир Янів, Ярослав Стецько, д-р Богдан Гнатевич, Володимир Коцюмбас, Богдан Підгайний, Іван Малюца, Осип Мащак, Евген Качмарський, Іван Яріш, Роман Мигаль, Роман Сеньків, Катерина Зарицька, Віра Свенціцька, Анна Дарія Федак, Осип Феник, Володимир Івасик, Семен Рачун та Іван Равлик.**

Акт обвинувачення закидає підсудним приналежність до ОУН, деяким з них убивство Яна Бачинського і директора філії української гімназії у Львові І. Бабія, приготування до атентату на волинського воєводу Юзефського, вязничного начальника Кособудського, на совітського консуля у Львові, одного ученика з VII. кл. гімн., на друкарню Яськова у Львові і т. д.

Предсідником суду буде суддя окружного суду **Дисевич**, обвинувачуватиме прок. **Прахтель-Моравянський**. Підсудних будуть боронити такі адвокати: **д-р Евген Давидяк, д-р Лев Ганкевич, д-р Володимир Горбовий, д-р Володимир Гриньовський (з уряду), д-р Филип Евин (з уряду), д-р Олександер Павенцький, д-р Кость Паньківський, д-р Володимир Старосольський, д-р Семен Шевчук, д-р Степан Шухевич, д-р Іван Яримович (з уряду) і м-р Жизневський (з уряду).**

Кажуть, що розправа потріває найменше чотири тижні. Прокуратор покликає триццятьпятьох свідків і двох судових знавців. Оборона покликала теж більшу кількість свідків та інших доказів.

Майже всі підсудні (крім чотирьох) перебувають у слідчім арешті, велика частина з них від 14. червня 1934 р., **Осип Феник** ще від 21. березня 1934 р., **Володимир Івасик** від 6. травня 1934 р.

Жировище на трупах.

Львів, 22. квітня 1936.

Це не тільки тема для веселого фейлетону. Не тільки у жартобливо-іронічному тоні можна писати про псевдо-безпартійний, понад-національний і понад-віроісповідний тон різних відозв, що пишаються на мурах Львова та на сторінках всієї польської преси, підписаних такими особами, які з титулу свого становища і титулу самої пристойности повинні були в обличчі трупів і руїни забути бодай на мент про свій шовінізм, про свій націоналізм, у своїй суті так само скрайний і в своїх практичних наслідках так само шкідливий, як скрайній і шкідливий інтернаціональний комунізм. Про відозву урядуючого віцепрезидента міста Львова Островського та Звязку Оборонців Львова писали ми негайно, з обуренням звертаючи увагу на те, що у своїх покликах з приводу подій, викликаних і нуждою робітника і польськими внутрішньо-політичними відносинами і махінаціями III. Інтернаціоналу, автори тих покликів вважали можливим покликуватись на — осінь 1918. року. Здавалось би, що ця наша пригадка повинна була вистарчити, щоб призадумались бодай на мент всі ті, які вважали за необхідне всадити і свої чотири гроші до цієї сумної історії: що коли вже конче мусить бути, щоб дати заробіток друкарні і складові паперу (єдина практична користь таких відозв), то бодай не слід тоном і змістом своєї „творчости" викликувати новий фермент. На превеликий жаль, так не сталося. На превеликий жаль — різні польські чинники все ще вважають, що можна не цікавитись, що думає українське громадянство, або й почувши його голос — можна переходити над тим до денного порядку.

І ми стали свідками кумедного видовища. У трагічний минулий четвер малі хлопчиська швендялись центральними вулицями міста і на очах тисячної публики били шиби, нищили людське майно, а публика спокійненько цьому приглядалась. Не тільки анонімова публика, але й десятки й сотні членів різних польських суспільних організацій з традиціями і найпалкішими гаслами на прапорах. Тоді, у той четвер того т. зв. польського організованого громадянства, громадянських організацій і т. зв. громадянського чинника, який повинен би проявлятись у думках і реакції поодиноких громадян, — не було ані сліду. Зате після того, як хуртовина вже перекотилась, після того, як почались адміністраційні репресії і настав повний спокій, раптом заговорило стільки чинників і організацій, раптом зголосилося стільки оборонців ладу і порядку та стільки проповідників моралі громадянської, що аж диво, як у такому місті, просто пересиченому всякими організаціями і моралізаторами, могло прийти до заворушення на таку широку мірку. І раптом показалося, що величезна більшість тих осіб, організацій і чинників, про які довідались люди, що вони істнують, — єдиний ратунок у витвореній ситуації бачить у патріотичній бомбастиці на анахронічні теми: бо чейже інакше годі назвати переконування людей, що вони не можуть приєднуватись до демонстрантів, симпатизувати з ними та підлягати большевицькій агітації через те, що... у 1918. році хоробро боронили Львів перед українцями

Перед реставрацією Габсбурґів у Австрії?

Загадкова поїздка Чемберлена.

БЕРЛІН, 22. 4. ПАТ. „Анґріф" подає у сенсаційній формі точний плян австрійських леґітимістів віддати престіл архикнязеві Оттонові Габсбурґові. „Анґріф" припускає, що завданням недавньої поїздки Чемберлена до Відня і Праги було зєднати для цих плянів Малу Антанту. Через реставрацію Габсбурґів В. Британія бажалаб зберігти Австрію від аншлюсу та вирвати її зпід італійських впливів.

МОТОРИЗАЦІЯ АРМІЇ.

ВІДЕНЬ, 22. 4. ПАТ. В присутности німецької, італійської та мадярської військової місії відбулися маневри змоторизованої дивізії.

ІДЕОЛЬОҐІЧНЕ ЗБЛИЖЕННЯ ДО ІТАЛІЇ.

РИМ, 22. 4. ПАТ. Канцлер Шушніґ виголосив у Мілянї відчит на тему ідеольоґії новітньої Австрії, яка — на думку канцлера — дуже близька до фашистівської ідеольоґії; ця схожість може лягти в основу гармонійної співпраці обох держав.

БОРОТЬБА З НАЦІОНАЛ-СОЦІЯЛІЗМОМ.

ВІДЕНЬ, 22. 4. ПАТ. Вищий суд у Ґрацу засудив націонал-соціяліста Франца Маха на досмертну вязницю за політичний замах на одного сотника 15. ц. м.

ВІДЕНЬ, 22. 4. ПАТ. Поліція у Зальцбурґу викрила організацію гітлерівської молоді, зложену переважно зі середньошкільної молоді

І З КОМУНІЗМОМ.

ВІДЕНЬ, 22. 4. ПАТ. В Інсбруку арештували 16-ох комуністів під закидом протидержавної діяльности.

ПІД ЗАГРОЗОЮ КОНЦЕНТРАЦІЙНИХ ТАБОРІВ.

ВІДЕНЬ, 22. 4. ПАТ. Директор поліції Горішньої Австрії грозить концентраційним табором особам, які поширюватимуть неправдиві чутки політичного або економічного характеру.

РОКОВИНИ КН. ЕВГЕНА САБАВДСЬКОГО.

ВІДЕНЬ, 22. 4. ПАТ. З нагоди 200-ліття смерти славного австрійського полководця кн. Евгена Сабавдського відбулися у всій Австрії великі свята в присутности військових делеґацій з Італії, Німеччини та Мадярщини.

БЕРЛІН, 22. 4. ПАТ. У тутешньому гарнізоні відсвяткували роковини смерти кн. Евгена Сабавдського у присутности австрійського військового аташе; відіграли австрійський та німецький національний гимн. У цьому святі добачують австрофільський курс німецької політики.

ДАВНЯ НІМЕЧЧИНА і III. ІМПЕРІЯ.

Міністер війни полевий маршал Бльомберґ підкреслив у приказі до армії звязок, що істнує між давньою Німеччиною й Третьою Імперією. „Всі німецькі племена — говорить приказ — боролись для ідеї Німеччини і запевнили майбутність нашій спільній німецькості в боротьбі проти держав сходу, південного сходу та французького імперіялізму. Ми німці, вояки Третьої Імперії, клонимо голови перед маршалом давньої Німеччини, бо його життя і бої мали одну мету: Німеччину".

—o—

ФАБРИКА ДЗЕРКАЛ І ШЛІФЯРНЯ СКЛА М. БИК. ЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24. Тел. 252-57. — ВЛАСНА МЕТАЛІВНЯ І ГАЛЬВАНОСТЕГІЯ 10-365

Боротися з розпукою безробітних і большевицькими махінаціями в той спосіб, щоб пригадувати... українську небезпеку — — такої методи не розуміємо і проти такої методи рішуче застерігаємося. Ми, українці, можемо приняти до відома та витягнути з цього відповідні висновки, що нас уважають зайвими на фронті боротьби з безробіттям і боротьби з большевизмом. Але чи справді ті всі, яких не було у четвер, мають вже від пятниці й суботи таку силу, що можуть засклепитись у своєму гурті та викликувати й нові фронти?!

На четвергових подіях стараються робити інтерес всі ті, понад головами яких ті події перекотились. П. Островський видів у місті, якому президіює, лише поляків: ця коротковорість має придбати йому ті голоси, які йому потрібні при виборі на президента міста. Звйонзек Оброньцув Львова з куртуазії для своєї фірми мусить говорити про листопад 1918. Першу відозву Сторонніцтва Народового сконфісковано за надто яскраві атаки на уряд, у другій залишилась виразна протижидівська нотка („численні комуністичні процеси... ясно виказують, до якої національности належать опричники останніх подій...“), — та натяк на „інші ворожі сили“. Польське студентство („Польска Млодзєж Академіцка“) вже без обиняків пише про „жидівську руку“ та закликує до остракізму проти жидів в усіх ділянках життя, польські архиєпископи зі Львова кодять і уряд („почалися штучні поділи у громадянстві“) і натякають теж про потребу протиукраїнської єдности („особливо тут, на кресах...“), а всі вони, разом з усіми іншими неназваними тут авторами польських відозв, — бачать у Львові й у Східній Галичині тільки й виключно польських робітників і тільки й виключно польський нарід. Якщо і є ще якийсь нарід, то хіба на те, щоб мобілізуватись проти нього.

З інших таборів, які використовують кривавий львівський день, — комуністи видали летючки проти уряду й державного устрою Польщі та за „спільним фронтом праці“, так само ендеки видали нелегальну летючку проти жидів і за „ржондем народовим“. ППС, як партія, яка найбільш у минулий четвер здискредитувалась, виявляючи повну свою неміч, — говорить у своїх органах преси ще розмірно найскромнішим тоном, — а „Ґазета Польска“ на ніщо інше не зміє здобутись, як тільки на менторство, що „громадянство мусить зібратись і сконсолідуватись під державним прапором“, себто санкціонуючи дотеперішній стан, формований головно саме полковницькою ґрупою.

Як в усіх найповажніших польських переломових хвилинах, так само й тепер ніхто у Польщі не думає, що населення польської держави це не є лише самі поляки, що непольське населення у Польщі творить „тільки“ поверх одну третину всього населення. Ніхто не хоче памятати, що політична структура держави не може істнувати всупереч національній структурі і що соціяльних відносин не можна впорядкувати при повному нехтуванні відносин політичних, м. і. національно-політичних. Як звичайно, до цього часу, так само й тепер більшість польського громадянства, особливо польський клир, підлягає наслідкам суґестії того польського шовіністичного табору, для якого вічне „цетерум цензео“ це боротьба за „паньство народове“, себто — віце верза — боротьба проти громадян Польщі непольської національности. І, як звичайно, все патріотичне пустомельство, яке має давати цілющий лік, — остаточно зводиться до шовіністичних протиукраїнських і протижидівських окликів.

Замісць поважної аналізи відносин, які зродили криваві події, замісць пошуканки за справді новою, атракційною і животворною ідеєю, яку слід у цій країні з українською національною більшістю протиставити ідеї комуни й анархії, — бачимо тільки відгрівання старих комуналів і тупцяння на місці з тими самими гаслами, серед яких на першому місці видвигається гасло національної нетолеранції і нетерпимости. Замісць журби за будуччину ніби всіх громадян держави, однаково загрожених господарською кризою і роботою большевиків, бачимо журбу за своє маленьке подвірячко, на якому кожний робить свої інтереси: при всякій нагоді, навіть і при нагоді свіжих трупів.

Нині у Великім Театрі в годині 8-мій вечором
Ще тільки три рази
„Баль в Савою“ оперетка Абрагама
з Ів. Кульчицькою і Войт. Дзедушицьким

Коли італійські війська йдуть на Адіс-Абебу...

(З европейської преси)

Вже ходили чутки, що італійці захоплять Аддіс-Абебу літаками, що здобудуть її 21. квітня — в роковини оснування Риму. Та все те були журналістичні вигадки: здобути столицю Етіопії з повітря неможливо, бо на це треба бикоrо тисячки літаків, а якби й було стільки літаків готових до такої виправи, то нема в Аддіс-Абебі такого великого майдану, деб ця повітряна фльота могла осісти. Аддіс-Абебу італійське військо, в доброму разі, може зайняти за кілька днів. Але тоді мусілоб воно робити денно коло пятьдесять кільометрів.

Та цікаво кинути оком на сторінки італійської преси тоді, коли італійські війська підходять до Аддіс-Абеби. В усій цій пресі розписуються широко про те, що деякі племена Абісинії самі збройно виступають проти військ негуса.

„Не лише ми — пише щоденник „Іль Пополо д' Італія“ з 17. IV. ц. р. — мали старі й нові порахунки з царством невільників. Племена Адзебо Ґалля і Рая Ґалля мають жахливі порахунки з негусом. Вони стихійно повстають зі зброєю в руках..., щоб помстити довгі десятки літ набігів, різні, понижування.

„Сьогодні ніяка людська сила не може спинити походу Італії. І з рації мілітарної і з рації людської переможний похід триватиме аж до кінця... Наша честь і наш сентимент тут заанґажовані. Лиш тоді, коли буде зайнята столиця і всі стратеґічні дороги, чи це залізничі, чи караванні — буде ґарантована безпека всіх народів Етіопії і кінець хаотичного варварства.“

Стільки італійський часопис.

Як бачимо, то італійська преса ставить перед очима европейського, в першу чергу англійського загалу, причини і підстави свого переможного походу в Абісинії. Нам буде цікаво звернути тут увагу на єдність і спаяність італійського народу, що під певним і сильним прово

о. О. ПРИСТАЙ. 4)

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

2. „КРОНПРІНЦ ВІЛЬГЕЛЬМ“.

Можемо світом погорджувати, але без нього нічого не вдіємо.

До Бремен ми приїхали в 6-ій год. 15 хвилин вранці. Виспалися в готелі, полагодили формальности подорожі кораблем, викупалися і пішли в місто на оглядини. Бремен старе й чисте місто, з гарними будинками. Воно подобалося нам і взагалі на кожного моглоб зробити добре враження, колиб тільки були в нім трохи ширші вулиці. А то ці вузькі вулиці пасували до такого великого міста таксамо, як штанці з малого хлопчика на дорослому мужчині, що зрештою чепурно одягнувся. Ми оглянули ратуш, катедральний собор з XI-го стол., біржу бавовни, памятник Вільгельма II., Густава Адольфа і т. п.

З міста Бремен треба їхати цілих дві години кораблем до заливу. У пристані панував, як звичайно, великий рух, що особливо нам, галицьким провінціоналам, видавався просто велитенський. Тут звертало на себе увагу місцеве жіноцтво своїм чистеньким одягом, білими чіпчиками на головах і стрункими, гнучкими поставами. Війська було небагато. А коли показався десь вояк або старшина, то це був рослий, здоровий і гарний, як лялька, юнак. Та з усіх людей найбільше впадали в очі зручні моряки, що їх досіль доводилося нам бачити хіба на образках. Вони, немов коти, видряпувалися на щоглі корабля, намотували грубезні линви на стовп, глибоко вбитий в землю, щоб придержати корабель при березі, закидали місток між кораблем і берегом та взагалі поралися всюди з великою зручністю. Нас цікавила їхня робота й все інше, що ми тут бачили в пристані. Цеж було новиною для нас.

Дня 19. листопада 1907. в 10-ій годині 55 хвилин відчалив наш корабель „Кронпрінц Вільгельм“, але так тихо й непомітно, що ми не чули ніодного потрясення або захитання. Навіть не спостерегли найменшого руху. Щойно за кілька хвилин побачили, що ми вже приблизно кільометер відплили від пристані й опинилися на широкому плесі морських вод.

В 6-ій год. було ще ясно, але вже пів до 7-ої спускалися сутінки на спокійному дзеркалі широкого моря. Наставала ніч. Спершу небо було покрите легкими хмаринками, пізніше вони розступилися, а зпоза їх останків, немов серед заблуканих овець, викотився такий повний і круглолиций місяць, як наш рідний над українською землею. Нічого не було на ньому німецького. Своїм добродушним, широким усміхом і морганням пригадував мені трускавецькі часи, коли-то ми хлопці чвалали дорогою верхи на конях, а на небі котився місяць і здоганяв нас. Тут, над безкраїм морем, плив він ніби хутчій по небосхилі, ніж там у Трускавці, над суходолом.

Плавба на морі відкрила цілий світ новин. Моряки і ріжного роду, величини й вигляду кораблі, яхти, моторові та рибальські човна пересувалися перед очима. Плили великі особові й менші вантажні кораблі. Далеко на отвертому морі показувалися рибальські човна, що немов приковані до плеса невидною припоною, не ворушилися, а стояли на одному місці. Ввесь ляманшський канал був повний руху. В ньому було глітно. В ріжних напрямах плили кораблі й човна. Іноді здавалося, що зударяться, автім вони зручно обминалися. Між ними виріжнявся наш славний „Кронпрінц Вільгельм“, що маєстатично плив вперед, свердлуючи морські хвилі своєю масивною шрубою. Зрештою гарно було на морі, де можна було любуватися його красою і подивляти великий рух. Проте море не могло заступити мені суходолу — нашої землиці з тихими полями й із буйним збіжжям. Слушно писав Герберт, що хвали собі море, але тримайся землі!

Перша ніч на морі була гарна. Вітер навіть не ворухнувся. На випогодженому небі світив місяць і плив наздогін з нашим „Кронпрінцом Вільгельмом“, що немов горіхова лушпина, гнався по морському степі. Місяченько хитро усміхався. Либонь глузував над нами, бо знав, що на морі може ще багато лиха нас зустрінути. А покищо подорожні покидали свої каюти і виходили на чердак корабля. Подивляли небо, море, місяць і зорі. Говорили, сміялися, жартували, а деякі почали навіть співати. Нараз озвалася музика. Грали мабуть вальса. Молодь і старші танцювали. Дехто проходжувався, інші сиділи на кріслах і приглядалися. По боках творилися гуртки співаків. Насамперед затягнули якусь німецьку пісню. По ній другий гурток почав співати по англійськи. А там знову почувся італійський спів. В 10-ій год. вночі на голос дзвінка став чердак опорожнюватися. Затихли розмови, співи й музика. Подорожні йшли вниз до кают на спочинок. І я пішов за ними. Положився спати. У сні бачив я те все, що залишив у батьківщині, тобто родину, парохію, господарку, читальню, крамницю, райфайзенку... Пробудившись вранці, просто не хотів вірити, що колишуся на морських хвилях.

Другого дня (20. листопада), причалили ми в 1-ій год. пополудні до англійської пристані Савтгемптону. „Кронпрінц Вільгельм“ заякорив тут. Також в цій пристані було, наче в улику. Увихалися моряки, робітники приносили на корабель всякі товари. За півтора години ми відплили від берега й знову опинилися на морі. А в 9-ій год. вечором були ми вже у французькій пристані Шербурґу.

(Далі буде.)

Конгресовий рух у Канаді.

Нам пишуть із Канади: У місті Форт Вілям відбулося з ініціятиви українських організацій масове віче при участи 6.000 людей, яке одноголосно ухвалило резолюцію з домаганням негайно скликати Всеукраїнський Національний Конгрес.

У місті Торонто, де живе понад 20.000 українців, повстав Центральний Конгресовий Комітет із представників ріжних українських національних організацій у м. Торонто для підготови соборів на Конгрес та збору конгресового податку.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ
СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ
АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?
ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО
НАШОГО ЩОДЕННИКА

Багату скількість шляхотного масляного олійку вживають до виробу кожного куся мила Пальмолів.

МАСЛИНОВИЙ ОЛІЙОК У МИЛІ!

Відвічна тайна краси належить до Вас.

Маслиновий олійок! Лагідний, відмолоджий, не дражнить! Лікарі приписують його для делікатної шкіри немовлят. Вже Клеопатра знала, що цей олійок є знаменитим косметичним засобом. Нині 20.000 спеціялістів у косметиці поручає Мило Пальмолів до виробу якого вживають значної скількости маслинового олійку. Продуковане на підст. тайної рецепти, мило Пальмолів є делікатне та успішне. Отже щоби зберегти природну красу, здобути церу, яку всі будуть подивляти робіть косметичний забіг Пальмолів: двічі денно масуй лице, шию і рамена багатою піною мила Пальмолів. Дозволь її проникнути глибоко, звільняючи пори від бруду. Вживай мило Пальмолів також до купелі. По кількох тижнях матимеш наслідок: пре- гарну, молодечу церу, що вподує Твоє серце: „церу Пальмолів".

Цілий світ подивляє ту „дівочу церу Пальмолів".

пію ділили на три смуги впливів — Англії, Італії, Франції. Зрозуміла річ, що тепер годі передбачати, щоб саме цей трактат став підставою мирових переговорів Італії й Абисинії. Італія має ще майже повні два місяці часу вести воєнні операції, поки почнеться пора дощів. Ці дощі починаються щойно в перших десятьох днях червня. А саме в цьому часі, значить: перед дощами, в Абисинії напевно прийде до вирішних змін.

Покищо — закордонні кореспонденти з Женеви полетіли літаками до Аддіс-Абеби, щоб бути там у ту хвилину, коли італійські війська здобуватимуть Аддіс-Абебу.

М. Зазамський.

...ним перемагає всі перепони, санкції і доходить до мети.

„Журналь де Женев" з 18. IV. ц. р. каже у вступній статті, що санкції завели. Що тепер проти Італії „треба б хіба перевести мілітарні санкції. Та ніхто на континенті не є готовий до таких санкцій". Цю статтю кінчить автор так: „Хвилина дуже важка. Европа вже дуже недужа, щоб дипльомати вагалися ще глянути правді в очі".

Який кінець Абисинії? Ще найкращий мабуть для неї вихід у створених умовинах був би, якби мирові переговори могли опертися на трактаті трьох із 1906 р., на підставі якого Етіо-

Кінець виняткового стану в Еспанії.

МАДРИД, 22. 4. ПАТ. Уряд рішив знести в середу виятковий стан й цензуру під умовиною, що того дня не нарушать спокою.

Міністри рішили видвигнути кандидатуру на президента людину щиро републиканських поглядів, яка не булаб провідником ніякої партії.

АРЕШТУВАННЯ ФАШИСТІВ.

МАДРИД, 22. 4. ПАТ. Дотепер арештували у Мадриді 800 фашистів, на провінції — кілька тисяч. Арештування тревають дальше.

МАДРИД, 22. 4. ПАТ. Міністер війни виселив на Канарійські острови генерала Орґаза, якого лівиця уважає провідником правої тайної організації „військового союзу", зложеного головно з нижчих старшин. Тому, що генерал захорував, його примістили у шпиталі; двох жандармів постійно береже його ліжка та записує особи, що його відвідують.

НАГЛІ СУДИ.

МАДРИД, 22. 4. ПАТ. Наглий суд засудив 9 осіб, зловлених при грабіжі фабрики зброї

БЕРУТЬСЯ І ДО ЛЕТУНСТВА.

МАДРИД, 22. 4. ПАТ. Шеф летунського департаменту повернув нагло з Барсельони, бо помітив серед частини тамошніх летунів неприхильне відношення до уряду. У звязку з тим деяких старшин перенесли дисциплінарно у стан спочинку.

Поїздка прем. Косцялковського в чехословацькому освітленні.

Прага, квітень 1936.

Поїздка премієра Косцялковського до Будапешту і то саме в теперішню пору, викликала в Чехословаччині живий відгомін. І це зовсім зрозуміло, головнож коли взяти під увагу теперішне чехословацько-польське напруження при загально відомих чехословацько-мадярських і мадярсько-польських взаємовідносинах. Але рішальним критерієм в оцінці цієї поїздки чехословацькою політичною опінією є становище Мадярщини в т. зв. середньо-европейському питанні і роля, яку в цьому питанні може відограти Польща.

Прага не вірить у те, що поїздка премієра Косцялковського — це лиш акт дипльоматичної чемности, що це лише ревізита на колишні відвідини Ґембеша у Варшаві. Хоча Рим недавно дементував поголоску, що ведеться дипльоматична акція щоб позискати Польщу до співучасти в т. зв. римськім пакті, у Празі таки говорять про те, що Ґембеш і Каня будуть переговорювати в Будапешті з премієром Косцялковським, щоб воно так дійсно сталося і що ці переговори будуть суттю теперішньої візити польського премієра. Ця мадярська дипльоматична акція, щоб позискати Польщу до співучасти у римськім пакті, отже до союзної італійсько-мадярсько-австрійської системи, має бути маневром, яким Мадярщина хотілаб скріпити свої власні позиції в рямках римського пакту та одночасно бажалаб перекреслити австрійські і частинно теж італійські пляни, щоб втягнути до цієї системи також Чехословаччину. Ґембеш гадає — так пишуть нпр. празькі „Народні Лісти", — що співучасть Польщі в римському пакті моглаб теж мати великий вплив на зближення Риму з Берліном, проти чого, як відомо, виступає досі з усією рішучістю Австрія. Ґембеш теж вірить що „германофільська Польща підтримувалаб ґерманофільські тенденції Мадярщини у рямках римського пакту, які він досі, з огляду на Австрію, міг виявляти лише дуже несміливо й обережно".

Не бракує теж і таких голосів у чехословацькій політичній опінії, що поїздка премієра Косцялковського має виразну протималоантантську тенденцію і є ніби заявою, що в т. зв. середньо-европейськім питанні може мати голос і Польща. А якщо вона його у відповідному моменті схоче сказати, то він буде гармонізувати з голосом Мадярщини.

М-н.

МЕБЛІ:
СПАЛЬНІ
ЇДАЛЬНІ
КАБІНЕТИ
Тел. 246-62
Рік осн. 1890
Владислав Сідор
Львів — Огродніцка 5.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Румунське міністерство внутр. справ заперечує поголоски про заговір проти пані Люпеску.

Францію обнимає передвиборча горячка, що проявляється у частих авантурах, як у матірньому краю, так і в Альжирі.

У **шведському** парляменті уряд зложив проєкт збільшення кредитів на народню оборону. Партії перелицитовуються, пропонуючи щораз то вищу квоту кредитів.

Американський президент Рузвельт вибирається з офіційною візитою до Канади.

Італія святкувала вчора роковини основання Риму та фашистівське свято праці. На той день сподівались заняти Аддіс-Абебу.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні Збори Товариства Опіки над Українськими Емігрантами у Львові.

Дня 17. квітня ц. р. відбулися XI. з черги Загальні Збори Товариства Опіки над Українськими Емігрантами у Львові. Предложений Загальним Зборам звіт з діяльности за минулий рік виказав, що діяльність Т-ва, не звертаючи на застій в еміграції, значно зросла, доказом цього понад 4 тисячі полагоджених справ. До бюра Т-ва, що міститься в Еміграційному Домі при вул. Зиморовичах ч. 4., голосилось поважне число заінтересованих в еміграції навіть з дуже далеких сторін краю. Крім цього було багато зголошень листовно.

Як і попередніми роками, бюро Т-ва давало поради в справі еміграційної конюнктури й обовязуючих еміграційних приписів, інтервеніювало в виплатах і спадщинах чужих держав, вело розшуки пропавших на чужині і т. п. З огляду на те, що в мин. році масово вертались наші робітники із Франції, доводилося Т-ву і в цьому напрямі працювати.

Після вислухання звіту і переведення над ним дискусії Збори ухвалили Управі абсолюторію.

При частинному виборі в склад Управи увійшли: о. крил. Д. Лопатинський, інж. Ю. Мудрак, проф. Амврос Березовський і п. К. Єзерський як члени та п. М. Донцова і п. М. Галібей як заступники. До Контрольної Комісії вибрано: дир. О. Савчича, радн. П. Береста і дир. М. Лазорка як членів та дир. О. Пеленка і дир. М. Кисілевського як заступників.

Збори закінчено обміркуванням пляну діяльности на черговий рік.

Змагання самоосвітніх гуртків у Збаражі.

Вдатна виховна імпреза, яку повинні переводити у себе всі повітові установи.

Згідно з інструкціями Головного Виділу Т-ва „Просвіта" засновано при читальнях „Просвіти" на терені району збаразької філії перед приблизно роком загалом 16 самоосвітніх гуртків, які зараз таки приступили до праці, яку в більшості вели цілий рік без перерви. В першому році своєї діяльности поставив Виділ філії як завдання самоосв. гурткам вивчити українознавство, докладніше кажучи: історію та географію України по пляну, зладженому для них окремою комісією, яку створено при Виділі Філії. Намічено було також для обхоплення цілости українознавства вивчити історію українського письменства, одначе з технічних причин та через недостачу пригожих для цього підручників справи вивчення літератури не можна було перевести.

Цілий рік комісія мала безперервний нагляд над працею самоосв. гуртків, контролюючи її на періодично улаштовуваних анкетах самоосвітників, на яких інформувалася про стан праці гуртків, її недомагання та давала гурткам відповідні інформації щодо їх діяльности.

Для провірення цілости праці гуртків (на анкетах були тільки представники поодиноких гуртків) та ствердження їх життєздатности й осягів уладила Філія дня 29. березня ц. р. змагання самоосвітніх гуртків. Мало це бути замкненням першого етапу в діяльності самоосвітніх гуртків та заразом підставою до зроблення висновків щодо напрямку дальшої діяльности гуртків.

З огляду на те що згадана імпреза — це, здається, перша цього роду імпреза в краю, годиться дещо ширше про неї написати.

До змагань стало 9 самоосвітніх гуртків читалень: Чагарі Збараські (8 осіб), Базарниці (10 осіб), Збараж (8), Синягівка (5), Лубянки Нижчі (9), Черниховці (8), Лисичинці (11), Капустинці-Ліс (4), Чорний Ліс (2). Разом усіх учасників змагань 65, у цьому 8 жінок. Вік учасників змагань від 15 до 25 літ. Змагання, які відбувались під фаховим проводом проф. Павла Бабяка та Григорія Королюка, складалися з двох частин: письменної та устної.

В письменній частині змагуни, засівши при столах у великій салі Українського Дому, дістали аркуші паперу з видрукованими на них питаннями з історії та географії, на які мали дати відповіди. Питання зложені були так, що обхоплювали цілість матеріялу, що його опанували гуртки і можна було на кожне з них відповісти одним-двома реченнями. Письменна частина тревала від год. 10 до 13. По її укінченні відбулася спільна знимка учасників змагань з членами Виділу Філії та освітньої комісії. Підчас обідової перерви комісія переглянула письменні праці змагунів. 65 учасників змагань мало відповісти на 1.235 питань з історії і 1365 питань з географії. З огляду на те, що деякі гуртки не перейшли цілого курсу історії або не вчили географії взагалі, учасники змагань відповіли на 1159 питань з історії та 1218 з географії. На 1159 питань з історії добрих відповідей було 965, злих тільки 75, на 11 не було ніякої відповіди. Значить добрих відповідей було 80 прц., злих кругло 7 прц. На 1218 питань з географії добрих відповідей було 995, себто 76 прц., слабих 58, злих 16, не відповіло 149. Коли йде про індивідуальну оцінку відповідей поодиноких учасників змагань з географії, то відповіди по оцінці комісії розцінено так: 2 відзначаючі, 25 дуже добрі, 24 добрі, 4 достаточні і тільки 3 слабо, — разом 58; решта сім не відповідала, бо географії взагалі не вчилися.

В год. 15. відбулася друга частина змагань — устна. Переводжено її в цей спосіб, що викликувано до мапи поодинокі гуртки і тим поодиноким їх членам задавано питання і з географії і з історії, що мало також виховне значіння, бо відповідям прислухувалися всі інші учасники змагань. Устні відповіди були ще в більшому проценті добрі, як письменні і тільки дуже маленький відсоток становили відповіди слабі або такі, на яких не могли відповісти.

Властиві змагання закінчилися в год. 18-ій і тоді освітня комісія, що в імени Філії переводила ці змагання, пішла на нараду для оцінки осягів поодиноких гуртків та розділення нагород.

За цей час сходились до великої салі, де були учасники змагань, місцеві інтелігенти, члени Т-ва „Просвіта", щоб послухати вислідів змагань, займаючи місця на кріслах з боку, так, що в середині сиділи самі учасники змагань окремо.

В год. 18.30 проф. Бабяк іменем освітньої комісії проголосив вислід: Освітня комісія признала одноголосно, що найкращі успіхи осягнув у своїй праці в минулому році гурток при читальні „Просвіти" у Збаражі, одначе з огляду на те, що його члени по більшій частині мають укінчених 7 кляс школи народньої і тимсамим мають уже зі школи дещо більший запас знання, а далі — що найважніше — цілий рік користали з фахового проводу, чого не мали гуртки сільських читалень, комісія, признаючи гурткові похвалу за його осяги, при признаванні нагород взяла під увагу тільки гуртки сільських читалень, які вели свою працю самотужки.

I-шу нагороду за найкращі осяги признала комісія одноголосно гурткові при читальні в **Чагарах Збараських** (опр. річник „Молодої України"). Під рясні оплески всіх присутніх проф. Бабяк передав нагороди в руки присутніх голов читалень та провідників нагороджених гуртків. На закінчення цієї незвичайно цікавої імпрези сказав голова філії д-р Іван Кульчицький теплу й бадьору промову, взиваючи самоосвітників до дальшої невпинної праці над собою.

Зазначити треба, що осяги всіх ненагороджених гуртків були видатні понад пересічний рівень, що й відмітив в імені комісії проф. Бабяк, і по справедливості беручи, треба булоб більше гуртків відзначити нагородами та з причини фінансових клопотів, з якими бореться філія, не можна було признachати більше нагород.

Підсумки згаданих змагань наскрізь додатні. Змагання ці виказали, що на селі між молодими просвітянами є величезне зацікавлення освітою, є стихійна жажда знання, яка десятками приводить їх на анкети, щоб довідатися про способи засвоєння собі її. Найкращим доказом цього є гурток з Лисичинець, який прийшов на змагання пішки, хоч до Збаража має більше, як 15 км.

Також і старше громадянство розуміє вагу освіти, а взірцем такого громадянина може послужити голова читальні в Чагарах Збараських, який прийшов зі своїми самоосвітниками сам та ввесь день і ввесь час змагань був присутній на салі, цікавлячися поступами своїх самоосвітників. Нехай-же оця нагорода, яку дістали самоосвітники його читальні, буде для нього моральною нагородою за його правдиво громадянське становище до освітньої праці.

Писати про особисті враження глядача на тих змаганнях — мало. Треба було бачити оці зарожевілі лиця юнацтва, напружену увагу, з якою вони слідкували за ходом змагань, як старалися, щоб їхні відповіди були найкращі. Глядач на цих змаганнях мав стільки емоцій, як на мало якій імпрезі.

А на чергові змагання сподіємося щонайменше двох сотень змагунів.

Д.

Подяка.

Оцим почуваюся до обовязку зложити подяку Товариству взаїмних обезпечень на життя „Карпатія" у Львові за скоре й без зайвих труднощів виплачення повної обезпеченевої суми по мому бл. п. батькові о. Володимирові Грабові, парохові в Спасові п. Тартаків.

Скоре й акуратне виплачення обезпеченої суми уповажнює мене поручити це одиноке українське Товариство обезпечень на життя „Карпатія" у Львові найширшим колам української суспільности.

Роман Йосиф Граб.

Доцільність санкцій.

ЖЕНЕВА, 22. 4. ПАТ. На вчорашньому засіданні комітету пристосування санкцій предсідник координаційного комітету Васконсельос ствердив, що санкції мають реальне значіння тому, що припинили закордонну торговлю Італії, зменшуючи тим способом її припаси золота, необхідні для війни.

ТЕПЕР НЕ СКЛИЧУТЬ КОМІТЕТУ 18-ох.

ЖЕНЕВА, 22. 4. ПАТ. Васконсельос звернув увагу в листі до членів координаційного комітету на те, що теперішній час не є підхожий на скликання комітету; лучше булоб зібрати його ближче до терміну звичайної сесії Ради Ліги Націй.

РЕАКЦІЯ ФРАНЦУСЬКОЇ ПРЕСИ НА ЖЕНЕВСЬКУ РЕЗОЛЮЦІЮ.

ПАРИЖ, 22. 4. ПАТ. Права преса вдоволена вислідами понеділкових женевських нарад. Вони покінчилися — стверджує „Фігаро" — тріюмфом здорового розуму. Навпаки ліві часописи, зокрема соціялістичний „Попюлер" атакують політику французької делегації.

ПОШУКУВАННЯ ЗА ПОСЛОМ ФОН ШТОРЕРОМ.

КАІРО, 22. 4. ПАТ. За німецьким послом фон Шторером, що пропав серед пустині, шукали 24 літаки та 20 самоходів. Сильний вітер перервав пошукування, що до тепер не дали ніякого висліду. Кілька самоходів не вернулось.

ОКРЕМА ЛІГА НАЦІЙ ДЛЯ КОЖНОЇ ЧАСТИНИ СВІТУ?

ЛЬОНДОН, 22. 4. ПАТ. Як подає Райтер, з огляду на неуспіхи Ліги Націй в абісинській справі японські дипльоматичні круги припускають, що в Европі повстане система пактів безпеки. Тому, що американські республики за Рузвельтовою ініціятивою задумують на недалекій конференції довести суцільно обєднатися, японці піддають ідею союзу азійських народів, якого завданням було би утримати мир на Далекому Сході.

Приємна та цікава лектура

це збірка оповідань

ВАСИЛЯ СОФРОНОВА

ЛИПНЕВА ОТРУТА

Ціна: 1·40 зол., з пересилкою 1·70 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла" Ринок 10.

Перед абісинським протинаступом на Десіє?

ВАРШАВА, 22. 4. ПАТ. Останні вістки з абісинських джерел стверджують, що абісинські війська, які боронять Адіс Абеби, тримаються на своїх позиціях. Негус — як кажуть — зібрав більші сили на захід і південь від Десіє, щоби відтяти італійців від того міста.

НЕГУС ВИДАВ ПРИВАТНЕ МАЙНО НА ВІЙНУ.

ЛЬОНДОН, 22. 4. ПАТ. Як подає „Дейлі Експрес", негус переслав до Льондону рештки свого особистого майна у висоті 35.000 фунтів, записуючи їх на рахунок своїх дітей. Це все, що залишилося з величезного майна цісарської пари, яке оцінювали на 3,000.000 фунтів, решту витратив негус на війну.

ЧИ СПРАВДІ БІЛЯ АДДІС-АБЕБИ ЙДУТЬ БОЇ?

РИМ, 22. 4. ПАТ. Італ. міродатні круги не потверджують поголосок про завзяті бої біля Салля Дінгай, між Аддіс-Абебою та Дессіє.

НЕГУС ВИЇДЕ ДО ШВЕЦІЇ?

СТОКГОЛЬМ, 22. 4. ПАТ. Тутешні офіційні круги заперечують чутки, немовби негус з родиною задумував поселитися у Швеції. Ніяких переговорів на цю тему не було.

Демонстрації безробітних у Познані.

У понеділок і вівторок були демонстрації безробітних теж у Познані. В понеділок безробітні домагалися бонів на хліб і на товщі, у вівторок висунули домагання, щоб їм призначили теж опал і бульбу. Дирекція приобіцяла видати їм бараболі, бо вугілля покищо не має. Це не вдоволило безробітних і вони пішли під воєвідство. Коли юрба безробітних дійшла до ринку, поліція задержала її і розпорошила. По розпорошенні молодь почала збиратися на вулицях середмістя. Група підростків, зложена з 8—10 осіб почала вибивати каміннями шиби. Загалом ушкоджено кільканацять вітрин у крамницях. Зокрема потерпіла одна з пекарень, в якій вибили всі шиби.

В пополудневих годинах був уже спокій. Біля 14-ої години вернулась до Познаня, вислана до Львова, компанія поліції в числі 150 людей. Ці поліціянти перебрали пополудні службу в місті

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ.

О. Новаківський у світлі чужинецької критики.

Чужа критика є мірилом універсального значіння тих мистецьких явищ, які своїм питомим тягаром сягають далеко поза рами свого середовища. Перед її осудом далеко тяжче усталюються мистецькі вартости і тому вона має значіння регулятора, що вказує й означує мистецьким творам місце в межах загально-людської творчости.

Короткий огляд чужинецької критики виказує, що навіть серед незвичайно тяжких зовнішніх відносин, які уможливлювали стичність творчости Новаківського із зовнішнім мистецьким світом, його мистецький дорібок відбився в наскрізь позитивнім світлі.

В 1926 р. роблено заходи для влаштування виставки Новаківського за границею. У Відні мав нагоду автор цих рядків показати, на жаль, дуже слабі репродукції картин Новаківського п. Небегайові, власникові „Модерної Ґалерії" на Ґрабенґергассе. Плян виставки не повівся через брак грошей на перевіз картин, хоч власник ґалерії, запізнавшися з репродукціями, доражував виставу зробити.

Що творчість Новаківського промовляла до чужоземних знавців мистецтва, на це вказує факт, що редактор відділу культури у „Праґер Прессе", побачивши репродукції картин Новаківського, помістив у своїм органі статтю й окремий недільний образковий додаток з репродукціями мистця (з дня 21. вересня 1924 р.), отже призначив йому місце, за яке заходились не тільки найповажніші чеські, але і світові мистці.

Головним причинком для запізнання чужинецького світа з мистецтвом Новаківського мала бути монографія, яку приготовило в люксусовім виданні „Українське Слово" в Берліні. Вона мала появитися в німецькій та англійській мові, подібно як монографія про Архипенка, але через ліквідацію видавництва монографія не побачила денного світла.

Не оглядаючись на ці зовнішні перешкоди воєнної доби, треба признати, що там, де чужинецька критика стрінулася безпосередньо з творами мистця, особливож з цілістю творчости в посмертній виставі, там вона заняла не тільки наскрізь позитивне, але навіть більш як прихильне становище.

Кілька фрагментів чужинецьких критиків дозволимо собі тут навести.

П. М. К. М. у „Веку Новім" з дня 6. березня 1936, подаючи характеристику творчости мистця, підкреслює його творчу оригінальність: „О. Новаківський заняв у сучасній українській творчости першорядне місце як буйна індивідуальність, великий талант і творець праць, яких риси безперечно народні. Його імпонуюча індивідуальність обявляється вже у вчасних роках його творчости, коли то мистець стрінувся в Академії з млявими, бездушними плодами натуралізму та скоро висвободжувався з його пут і в працях, трактованих ще сильно натуралістично, проявив уже тенденції до вияву виразу, до сильних лінійних форм та суворих упрощень, у яких проявляється динамічна натура мистця, що зриває накинені тематичні й формальні шаблони. Уже тоді родиться в нім експрессіоніст".

Джерела творчости Новаківського добачує рецензент в українській народній творчости та в традиції церковного малярства. Цитуємо це місце, бо воно дійсно може засоромити тих українців, що твердять, немовби в Новаківського не було слідів української мистецької культури: „Про мистецтво Новаківського сміло можна сказати, що воно має характер народній. І то не тільки в змісті (церкви, народні процесії, типи українських дівчат), але і в формі. Специфічне для Новаківського зіставлення живих, яскравих і теплих барв мають свій родовід у мистецтві українського народу, з якого мистець вийшов і серед якого прожив свої дитячі літа; далі сама форма часто площинна і гієратична не дозволяє забути про впливи мистецтва церковного, яке мусіло сильно ділати на фантазію мистця. Врешті буйність, деяка суворість, пристрастність є також елементами, які можуть бути означені як специфічно народні". Переходячи до делікатного питання відношення Новаківського до краківської Академії, рецензент коректно відмічує отсе: „Не зважаючи на безперечні впливи особливо середовища краківського, не зважаючи на ввесь ідеалістичний штафаж, що з цілою мало переконливою символікою належить до минувшини, не зважаючи на все те, мистецтво Новаківського має свою силу, свій могутній динамічний вираз, свою оригінальну та велику форму, котра знаменито виріжнюється з львівського мистецького осередка, так як покійний мистець безсумнівно вибивався своєю вибуялою індивідуальністю, високим замилуванням до мистецтва, фанатичною для нього посвятою і ретельною працею з цілої маси львівських мистців".

(Докінч. буде). **Вол. Залозецький.**

ЩАВНИЦЬКА ЮЗЕФІНА
втихомирює кашель.

Заговір проти перського шаха.

БЕЙРУТ, 22. 4. ПАТ. З Тегерану повідомляють, що там виконали смертний присуд на поліційному комісареві Мірзі Еззі та відомому комуністові Арсенові Арсанявіза, що брали участь у заговорі на життя шаха.

Після крівавих подій у Львові.

80 ОСІБ ВИВЕЗЛИ ДО БЕРЕЗИ КАРТУСЬКОЇ.

В ночі зі суботи на неділю і з неділі на понеділок адміністраційна влада відставила до Берези Картуської 80 осіб зпоміж арештованих під замітом підбурювання та започаткування крівавих подій. Більшість вивезених до Берези це комуністи. Крім того до Берези відставили кільканадцять звичайних кримінальних злочинців, яких арештували підчас крадіжей і грабіжей. **Між вивезеними до Берези є провідник Бунду Емануїл Шерер,** який був членом похоронного комітету і комуніст д-р Літвак.

АРЕШТУВАННЯ У ЛЬВОВІ І НА ПРОВІНЦІЇ.

Варшавський консервативний „Час" повідомляє, що у Львові арештувала дотепер влада кругло коло 1500 осіб. Арештованих примістили у львівських вязницях і провінціональних арештах.

Підчас ревізій поліція найшла багато річей, які походять з грабіжей по крамницях. Тому влада арештує не лише у Львові, але також на провінції. І так у Городку поліція арештувала кілька осіб з річами, які походять з грабіжей з минулого четверга у Львові. **Ревізії й арештування відбуваються далі.**

8 КОМІСІЙ СПИСУЄ ШКОДИ.

Від вівтірка 21. квітня ц. р. урядує вже 8 комісій, зложених з представників Торговельно-Промислової Палати і купецьких організацій, які мають списати шкоди, що повстали у звязку з крівавими подіями у Львові. Згідно з тимчасовими підсумками від крівавих подій потерпіло коло **1.000 крамниць, між ними 500 мають поважні шкоди.** Комісії будуть працювати майже 8 днів і складуть біланс втрат

15-та ЖЕРТВА.

У вівторок вполудне помер у шпиталі від ран **29-літній робітник Михайло Карбівник** (вул. Шпитальна ч. 86). Померлого похоронили в середу вранці в асисті священика і родини. Це вже 15-та жертва крівавих подій у Львові.

ЧУЖА ПРЕСА ПРО ПОДІЇ В ПОЛЬЩІ.

Останні події у Кракові та Львові відбилися в закордонній пресі голосним відгомоном. Про кріваві заворушення у Львові широко розписується англійська і французька преса, а головну увагу присвячують тим подіям часописи в державах, що сусідують з Польщею.

На окрему згадку заслуговує довга передова статтяв „Праґер Прессе" з основним розглядом внутрішньої ситуації в Польщі. „Праґер Прессе" кінчить статтю поглядом, що ліквідація крізи в Польщі лежить також в інтересі всіх тих, що бажають покращання ситуації в Европі взагалі.

МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ У СТАНИСЛАВОВІ.

Перед одним станиславівським кіном арештовано трьох комуністів, що розкидали летючки у звязку з львівськими подіями. Крім того поліція перевела низку ревізій, при чому арештувала 60 осіб.

Еміґраційні справи.

КРАЇ, ДО ЯКИХ ЕМІГРАЦІЯ НЕУНОРМОВАНА ПРИПИСАМИ.

В останніх часах були випадки повороту деяких еміґрантів із заморських країв, бо не могли там найти праці. Щоб запобігти таким випадкам, міністерство суспільної опіки постановило, що посвідки на еміґраційні пашпорти до всіх позаевропейських країв (крім Канади, Зл. Держав Північної Америки, Мексику, Куби, Бразилії, Уругваю, Аргентини, Параґваю і Палестини) можуть бути видавані на основі поіменного візвання або контракту праці. Сама показова сума не вистарчає, хіба той, що старається за виїзд, предложив докази, що певно найде працю в країні, до якої хоче виїхати і при цьому здає собі справу з умовин та обставин, серед яких може опинитись та має повні кваліфікації, щоб самостійно здобути собі екзистенцію на чужині.

ДО БРАЗИЛІЇ Й АРГЕНТИНИ.

Часто вплилвають до Еміґраційного Синдикату письма споріднених із сім'ями що їдуть на кольонії в Бразилії, Аргентині та Параґваю, щоб виробити засвідчення на еміґраційні пашпорти. В письмах тих звичайно нема доказу на ступінь споріднення кандидата з головною ріднею і тому таке письмо є неважне і його навіть не розглядають. Тому кандидати на еміґрантів, посвоячені з ріднею, мають долучити до подання посвідку від громадського уряду або іншої адміністраційної влади, що є своякачи еміґруючої головної рідні і в якому ступні вони споріднені (зять, вуйко, стрий).

——o——

НОВИНКИ.

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 32-115

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Успен. церкви: Т-во св. Андрея зол. 15.—, Йосиф Цвіркевич зол. 5.—, Разом зложено дотепер зол. 650.—.

— **В Українському Лікарському Товаристві** відбудуться 25 ц.м. чергові сходини членів в домівці Товариства в год. 7. вечір. Д-р Т. Е. Бурачинський виголосить звідомлення з засідань Лікарської Палати. 1997

— **Проголошений** у вчорашньому числі „Діла" реферат д-ра Маркіяна Дзеровича відбудеться в четвер в год. **19-ій**, а не 18-ій як помилково оголошено.

— **Нова українська орґанізація в Празі.** Чеська влада затвердила статут „Т-ва українських торговців, промисловців та інших вільних фахів" з осідком у Празі. Установчі збори т-ва відбудуться 1. травня ц. р. в кавярні „Метро" Прага II, Народні ул. 25. Початок год. 19.30. Ініціятори просять заінтересованих до участи. За ініціятивну групу: **інж. В. Кулевич, Евген Приходько.**

— **Скарби нашої землі.** В околиці села Кадіпилівки пов. Сарни відкрито величезні поклади ґраніту, що надається до виробу бльоків, кісток і граняків. Із просліджених теренів орухомлено покищо камінелом на просторі гектара. Ждуть на заанґажування приватних капіталів.

Знає про це кожний фризієр, що

недуги шкіри спричинюють парплі, передчасну лисину, мертвецьку лисину, лисинові лущиці, ломоту волосся, сивину, випад волосся і багато інших прикрих наслідків для здоровля й естетичного вигляду.

Oleum Petrae „Glimar" запобігає всіляким недугам волосся.

Oleum Petrae „Glimar" нафта цілком безвонна, яка скоро висихає, не дразнить шкіри, високо дезинфекційна, змішнює кровообіг у шкірі голови, усуває всілякий бруд і нечистоту, робить шкіру мягкою, а волосся еластичним, надає волоссю властивий, природний полиск і залишає ніжний запах.

Домагатися в аптиках, дроґеріях і перфумеріях.

Виріб: „Glimar", Львів, ул. Баторія 26.

— Цінний дар віденської державної бібліотеки для Н. Т. Ш. Заходами д-ра Юліяна Романчука (сина покійного президента Юліяна Романчука) і заступниці директора віденської державної бібліотеки д-ра Віри Мендрохович, управа цієї бібліотеки дарувала для бібліотеки Н. Т. Ш. у Львові цінну рукописну книгу з 1862 р., а саме: переклад австрійських загальних „законів обивательських" на українську мову, зладжений та апробований окремою комісією з доручення австрійського міністерства справедливости.

— Шевченкові роковини в Берліні влаштовують у пятницю 24. ц. м. Український Науковий Інститут та Українська Громада в салі Фрідріхс, касина ляндвери (Шарльотенбург 2). Початок год. 20. Після відкриття свята головою п. Скоропис-Йолтуховським промовлятимуть: д-р З. Кузеля про національно-політичну спадщину Т. Шевченка та д-р Густав Шпехт про Шевченкове відокремлення у світовій літературі.

— Большевики фальшують Шевченка. Державне Видавництво в Києві випустило у 15.000 примірників „Щоденник" Т. Шевченка. Большевицька редакція очистила Шевченкову працю від „буржуазно-націоналістичного намулу" (як сама каже), роблячи її „ще одним ударом по українських націоналістах".

— Большевізують „Енеїду" Котляревського. Державне літературне видавництво Сов. України заповіло ілюстроване видання „Енеїди" Котляревського. Передмову має написати А. Хвиля. Нема сумніву, що большевики вберуть також „Енеїду" в совітську одіж, спрямовану проти українських націоналістів.

— Задля ублагороднення раси. У Кракові відбувся в днях 18 і 19 ц. м. зїзд польського евгенічного т-ва при участи делегатів лікарів із цілої Польщі. У звязку з урядовим проектом евгенічного закону виголошено кілька рефератів, над якими розвинулася цікава дискусія. Переважала думка, що стерилізація осіб, обтяжених дідичними недугами, а навіть кастрація сексуально ненормальних людей це конечність і добродійство для майбутніх поколінь. Проектований закон спирається не на німецькім, але американськім законі. Він домагається перш усього передшлюбних порадень і допомоги для розвитку евгенічних типів, якими треба опікуватись й помагати їм у вихованні дітей. Одночасно обмежується розродчість типів небажаних. У цьому випадку передбачується добровільна або примусова стерилізація та пропонована психіятрами і представниками судової медицини кастрація сексуальних проступників. Закон буде вкладений впродовж найближчих місяців. Евгенічне тов-о має відділи по ріжних містах й діло в році понад пять тисяч порад. Львівський відділ т-ва влаштовує окремий евгенічний музей.

— 458.064 зареєстрованих безробітних. На основі останніх обчислень Фонду праці число зареєстрованих безробітних у дні 16. ц. м. доходить до 453.064 осіб. В самій Варшаві було безробітних 57.522. В порівнанні з тимсамим часом минулого року число безробітних зросло в цілому краю на 37.813 осіб.

— Смерть генерала Осецького. В Парижі помер генерал Осецький, колишній головний командант Української Армії в часі наступу Директорії на Київ. Він був висуженим генералом генерального штабу російської армії й відіграв у цьому періоді боротьби України за незалежність велику ролю. На жаль не зміг удержатися на цьому становищі і після здобуття Києва відійшов від активного життя та взагалі усунувся від українського руху. В останніх роках жив у Парижі, забутий всіми.

— Краєва хроніка. В Сокалі застрілився з револьвера Збігнєв Вжесьньовський, учень III. кл. гімн. з Городка Яг., що приїхав до дому на свята. Причиною самогубства були родинні непорозуміння. — До мешкання Гершона Грінберга в Русові пов. Снятин добулося трьох озброєних напасників і побивши Грінберга та його жінку, зрабували частину товарів із склепу й втікли. Двох учасників грабежі арештовано. — В селі Великий Олексин біля Рівного 14-літній Василь Кужило підчас гри в копаного мяча ударив ножем у груди свого ровесника Сергія Абрамчука, ранячи його смертельно.

— З Польщі. Окружний суд у Лодзі засудив трьох залізничників по два роки вязниці за те, що причинилися до катастрофи під Згержом. — На шосі під селом Липою козеницького повіту в часі бурі грім ударив у фіру і вбив два коні та поразив візника Маковського. — В одному склепі в Кракові експльодувала пачка з корками до пістолетів. Цілий склеп здемольований, при чому тяжко покалічило три особи, які відставлено до шпиталю.

Важлива нарада на Замку.

У вівторок 21. квітня ц. р. відбулося на Замку у присутности президента Мосціцького засідку рада міністрів під проводом прем. М. Косцялковського. В нараді взяв теж участь інспектор збройних сил ген. Ридз-Смігли, президент Банку Польського А. Коц, президент ПКО Грубер і міністри: скарбу Е. Квятковський, військових справ ген. Каспшицький, закордонних справ Бек, внутрішніх справ Рачкевич, промислу і торговлі ген. Гурецький, хліборобства і рільних реформ Понятовський і комунікації полк. Ульрих. На нараді обговорювали господарські справи.

Кружляють поголоски, що на нараді обговорювали зміцнення та озброєння польської армії і фінансово-господарську політику держави. Кажуть, що радили теж над збільшенням обігового гроша в Польщі. Політичні кола сподіються, що в найближчому часі появиться комунікат у справі нарад на Замку.

ПРИЇЗД ПРОФ. БАРТЛЯ ДО ВАРШАВИ.

У вівторок пополудні приїхав до Варшави проф. Бартель зі Львова і замешкав у прем. Косцялковського. Раніше проф. Бартель постійно заїзджав до свого приятеля проф. Броневського. Запевняють, що прем. Косцялковський хотів довідатися від проф. Бартля, яка його думка про львівські кріваві події і тому запросив проф. Бартля до Варшави. Проф. Бартель заявив журналістам, що приїхав до Варшави у своїх приватних справах. Одночасно показав журналістам свою підручну валізку кажучи, що в ній не має ніяких важних паперів про останні події.

МІНІСТЕРСТВО СКАРБУ ЗАЯВЛЯЄ, ЩО НЕ БУДЕ ДЕВАЛЮАЦІЇ.

У звязку з останніми подіями в Польщі багато осіб витягало свої ощадности з банків. Одночасно кружляли на цю тему фантастичні поголоски і пішов дуже вгору курс золотих монет. Тому в середу міністерство скарбу оголосило офіційно такий комунікат: У звязку з розповсюднюваними в останньому часі поголосками про здогадну зміну валютової політики наслідком девальвації золотого уряд заявляє рішуче, що ці поголоски є зовсім безосновні і шкідливі для держави.

— Лікарі спричинили смерть пацієнтки. Окружний суд у Варшаві розглядає справу двох лікарів з Отвоцка, д-ра Казимира Врочинського і д-ра Маркуса Урліка, яким закинено, що своїм занедбанням спричинили смерть пацієнтки. Д-р Урлік, покликаний до пацієнтки обезпечальні Янини Редо, що находилася у вагітному стані, злегковажив її терпіння. Коли пізніше поміч була спізнена, д-р Урлік заявив її чоловікові, що не може нічого порадити. Тоді покликано приватного лікаря д-ра Врочинського, який ствердив, що дитина вмерла в утробі матери, і спокійно пішов до дому. Недужу перевезли на другий день до шпиталю, де вона й померла. Лікарський виділ варшавського університету рішив, що хору можна було вратувати, якби не занедбання обох лікарів. На основі такого оречення прокураторський уряд потягнув обох лікарів до карної відповідальности.

— Німецькі фортифікації над Реном. Як повідомляє французька преса, в надренську смугу вислано 70 тисяч німецьких робітників до будови фортифікацій. Нові німецькі фортифікації зачинаються від німецько-голяндського кордону і тягнуться крізь Ахен, Тріер, Пфальц і Баден аж до швайцарської границі. Призначені на це кредити доходять до 100 міліонів марок.

— Невже Гавптман невинуватий? Хоча Гавптмана страчено, губернатор стейту Ню Джерзі Гофман не вважає справи вбивства Ліндберґової дитини скінченою. Його агенти із Шикаго повідомили його, що незабаром мають там арештувати трьох бандитів, що крали дітей. Одночасно адвокат Фінігон, який веде дальше дохоження з доручення губернатора Гофмана, заявив, що має докази невиновности Гавптмана. В найближчому часі, мовляв, викриють правдивих винуватців смерти Ліндберґової дитини. Нема сумніву, що все те акція задля роблення безнастанної сензації з Гавптманом.

— Нова французька зброя. Закордонна преса повідомляє, що Франція має тепер гармату більшу від німецької т. зв. „грубої Берти", т. зн. калібру 42 цм., яка у світовій війні відограла важну ролю. Стрільно французької Берти бє на віддаль 17 км.. його вага 1.570 кг., дуло довге на 8 і пів метра. Гармата змонтована на підвозі з 16 осями, що посувається на залізничих шинах. Крім того французи мають гармату, що несе на 250 км. (?), отже вдвоє дальше ніж славна німецька гармата, якою німці в 1918 р. острілювали Париж.

— Жінки перемінюються в мужчин. Настали часи, коли такі метаморфози входять в моду. Недавно була голосна справа з чеською спортсменкою Ковбком, що перемінилася в мужчину, який служить тепер у війську. Подібний випадок має тепер Варшава. До поборової комісії зголосилася панна Mахемія Розенблюм і просила, щоби вписали її на листу новобранців, бо вона чується мужчиною. Комісія піддала її приписаним оглядинам і ствердила, що все в порядку. Треба тільки перевести дрібну операцію, а пан Розенблюм може вступити до армії. Хто черговий?

— З листів до Редакції. З огляду на те, що до мене й надалі звертається дехто, як до редактора сатир.-гумор. журналу „Комар", повідомляю давніх читачів „Жорен" і теперішніх „Комаря", що від 15. квітня ц. р. я виступив з редакції „Комаря" і не маю з цим журналом нічого спільного. — **Роман Пашківський.**

З кіна.

КІНА: „КОПЕРНИК" і „МАРУСЕНЬКА": „*ЗАЦЬКОВАНА*"

Американська пригодницька фільма про славного ґанґстера, дуже скромну та чесну дівчину і славного, молодого чудака-вченого. Ґанґстер має за собою молодість і сміливість. Закохується в дівчині, що веде маленький ресторанчик і хоче з нею оженитись. Поліція наступає йому на пяти саме, коли він вибрався з освідчинами, перед якоюсь своєю довшою мандрівкою. Дівчину, яка не знала нічого про свого темного нареченого, засуджують на 15 літ поправчого дому. Їй удається втекти, але вона мусить увесь час ховатись і перед поліцією і перед своїм невгамовним нареченим, що хоче напрятти їй заподіяну кривду своїм необачним знайомством. Молодий археольог, якого вона здибує героїка на дорозі свого життя, найцікавіший — єдиний цікавий тип — з тої цілої історії у стилі Воллеса, врештою добре змонтованої. Жертва всіх цих бандитських історій — Сильвія Сидней.

КІНО „ХИМЕРА": „*ВЕСЕЛЕ ШАЛІННЯ*".

Молода мешканістка у великій торговельній фірмі мріє про те, щоб мати модний паризький капелюх і саме тоді виграє 5.000 дол. на перегоновій льотерії. Замісць зложити їх розумно до банку, вона хоче бодай місяць пожити як велика дама і вибирається до найдорожчого готелю в Ню-Йорку. Саме тоді пробує там насолоджуватись життям звичайного смертника якийсь екзотичний молодий князь, вступивши на службу інкоґніто за „ліфт-боя". Він звертає увагу на поведінку бідної, безрідної дівчини, що хотіла би бавитись і використати свої гроші, а не вміє. Фільма має чимало веселих сцен і ситуацій, — легка, приємна. Головні ролі грають Франсіс Ді — дуже добра молода артистка і Франц Ледерер

Дописи.

САМБІР.

Загальні збори Т-ва „Відродження". Дня 5. ц. м. відбулися в салі „Бесіди" загальні збори філії Українського Протиалькогольного Т-ва „Відродження" в Самборі. Т-во було від кількох літ у Самборі зовсім нечинне, так, що тяжко було відшукати голову і печатки. Щойно цього року студ. Бережницький з Чернави, член студ. секції при „Відродженні" у Львові, на основі повновласти з Головного Т-ва у Львові відшукав невідомих нікому членів Т-ва „Відродження" і скликав загальні збори. Присутних на зборах було заледви тільки, що можна було вибрати нову Раду філії. Можна сподіватися, що ця новиобрана Рада з п. Филипчаківною Д. у проводі як головою оживить цього року це товариство і поведе в цілому повіті протиалькогольну та протинікотинну акцію. Першим ділом нової Ради було переведення збірки на Т-во „Відродження" в дні 19., 20. і 21. ц. м. в Самборі та в повіті. Українське громадянство повинно прихильно поставитися до цього корисного і потрібного для нашого народу Т-ва.

Просвітянська конференція. На 9. квітня ц. р. скликав Виділ Філії „Просвіти" в Самборі просвітянську конференцію виділових читалень і мужів довіря, які беруть акцію за масовим членством у „Просвіті". На порядку нарад були: 1) завваги люстраторів; 2) акція масового членства на 1936 р.; 3) театральні змагання читалень; 4) театральна випозичальня при філії „Просвіти" в Самборі; 5) плян праці читалень на 1936 р. Звіт з люстрації читалень і справу масового членства реферував урядовець Філії Ст. Голойда, театральні справи дир. Кобер

цької Остап. За останній рік слідний в діяльности Філії і всіх читалень великий поступ. Філія відбула два курси 1) режисерський і читальняного діловодства, 2) диригентів. Число членів до Матірного Т-ва „Просвіти“ зі Скоморохи потроїлося. В 1934 р. було 300 — в 1935 р. — 1000. Багато читалень почало будувати свої доми, закупило і доповнило свої бібліотеки. 15 читалень підготовило визначену в Філії пєсу „Украдене щастя“ до театральних змагань, які почнуться з початком травня. Невідповідний був виступ одного представника читальні, який в імя якогось невідомого вільнодумства обороняв становище, щоб по читальнях була всяка література, навіть комуністична. Поодинокі промовці і вся анкета навіть уважали такий погляд як крайнє шкідливий для „Просвіти“ та української нації.

ТЕРЕБОВЛЯ.

Курс лугових провідників. В днях від 23. до 29. м. м. уладила Старшина „Повітового Лугу“ у Теребовлі курс лугових провідників, в якому взяло участь 59 учасників-делегатів „Лугів“ у повіті. Курс вів Ю. Мамчак, делегат Старшини „Великого Лугу“. Всі учасники ходили пильно і точно на курс та виклади і виказали добрий успіх в усіх предметах викладу та у практичних вправах. Курс закінчився іспитом і спільною фотографією. Є надія що Лугова Організація викаже свою вартісну працю на повітовому луговому святі, яке відбудеться при кінці червня ц. р.

Загальні збори кооп. „Спілки“ у Теребовлі, що відбулися 29. м. м., ствердили добрий стан цієї кооперативи і правильний її розвиток, не зважаючи на тяжку кризу. Частину чистого доходу призначили на місцеві культурно-освітні цілі, решту в квоті 100 зол. на українських інвалідів та 100 зол. на шпиталь ім. Митрополита Андрея Шептицького у Львові. У звітовому році вислала кооператива на „Рідну Школу“ 300 зол. Якби торги з членами побільшились, то кооператива користала би зі зниженої податкової стопи і моглаб виказати ще значніші доходи. Нова управа повинна звернути в цьому напрямі свою увагу і змагати до побільшення торгів з членами.

Загальні збори Українбанку „Поміч“ у Теребовлі, відбулися 31. м. м. Не зважаючи на тяжку економічну скруту, кооп. банк „Поміч“ постійно, хоч поволи розгортає щораз ширше свою працю і стає щораз помітнішим чинником на терені повіту в кредитовій ділянці. Українбанк начислює понад 1500 членів. Загальні збори ухвалили поважні датки на місцеві культурно-освітні ціли, 300 зол. на Рідну Школу, 200 зол. на шпиталь ім. Митрополита А. Шептицького, 150 зол. на українських інвалідів. Заг. збори мали діловий характер, дискусія була рівна і виявила зацікавлення членів цією кооперативою. Українбанк має поважне майно. o

---

Небувала нагода у Фірми А. Віттельс, Львів, Рутовського 7. Просимо вступити й оглянути студентські приписові плащі, дитячі плащики і хлопячі одяги за безцін. Продаємо за готівку, зате ціни фактично низькі. 14/113

КОЛОМИЯ.

Поклін Коломийщини — Митрополитові Шептицькому. Заходом усіх українських товариств і установ уладжено в Коломиї 22. м. м. академію з нагоди ювилею Митрополита Шептицького. Свято почалося в 12 год. богослуженням, на яке прийшли люди не лише з міста, але й з довколичних сіл. На хорах співав коломийський „Боян“; богослуження закінчено многоліттствіям. Вечором в 8 год. відбувся в салі щадничої каси концерт. На барвній декорації фронтової стіни здалека пишався на сцені погруддя Ювилята. Свято почалося річевим, гарно обдуманим рефератом п. н. „Митрополит Шептицький на сторожі стоїть“, який відчитав відомий письменник проф. Д. Николишин. В рефераті змалював він ціле життя, широку працю та самопожертвування Митрополита для Церкви й нації підчас свого побуту в Станиславові, опісля у Львові. На кожній ділянці національного життя бачимо моральну й матеріяльну допомогу Митрополита, бо всюди він є творцем чи провідником. Митрополит виступає правдивим і одиноким лучником великого народу по обох боках Збруча. Своєї ідеї соборности Церкви й нації не вирікся як царський вязень, цю ідею поширював особисто вертаючи з заслання й цю ідею леліє по нинішній день. Дальшу програму концерту виконали добре вишколені хори коломийського „Бояна“ при фортепяновім супроводі І. Николишинівної, під проводом д-ра Р. Сливочого, та вступ — як слід підготованої орхестри Музичного Інституту ім. М. Лисенка під проводом директора Р. Рубінгера. Загальну увагу звернула на себе кантата Стецюка, яку відспівав хор „Боян“. Видно, що для вишколу хору й орхестри оба ці панове вложили дуже багато щирої праці. До звеличання цього свята причинилися в великій мірі також і рецитації, які з чуттям відчитав мгр Ю. Гениш-Березовський. Гарно виконані точки програми нагороджували присутні голосними оплесками. Ціле свято залишило як найкраще вражіння.

Учасник.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Краєвиди і контракти.

Люблю їхати в гори, хоч самих гір не дуже. Мучать моє подільське око і багатством краси і скельними стінами, що заслонюють мені світ. Але шість днів — видержую, бо перших два дні згадую прегарну їзду в гори, других два оподивляю схід і захід сонця в горах, а третіх два тішуся поворотом на доли.

Кажуть люди, що ген — на верхах, далеко більше світа і світла, що там навіть подоляк має куди пустити око, що там одним словом — самітний рай. Пробував я і того, але заки видрапався — зайшло сонце і я даремно пускав око. А до того стільки людей стрічав і по дорозі і на горі, що треба було пильно вважати, щоби не наступити комусь на ногу.

— Шукаю самоти — оправдувався я перед ентузіястами гір, — а тут такий натовп...

— Не всюди, громадянине! Ви шукайте більш недоступних гір. Там майже нікого нема, а як і є, то певно не вибраний нарід. Будете мати ідеальну тишу і чудові види.

— Спробую. Скажіть, де такий закуток є?

— Ну... Возьмім Підлюте. Околиця дика, незамешкала, чиста „праоколиця“.

Поїхав я...

Брошнів викинув мене з державного вагону і передав приватній, гірській залізничці т. зв. глезінґерівці, що прокладена крізь митрополичі добра, вивозить звідтіля дерево. Маленькі „льори“ досить рясно обліплені народом. Трохи нашого народа з сокирами, решта чужого, переважно неарійського брата з ріжним крамом.

— Ну, думаю, до Підлютого це все погубиться. Ясень, Чута, Ангелів — е де! Може ще лісові робітники поїдуть далі, але ті — нехай!...

Підлюте — мало хто висів, Осмолода — дехто, Різарня — лісові робітники, а вибраний нарід тягнувся зі мною аж до Спіскави, звідки вже чеську границю майже видно. Казали добрі люди одно, а я бачу друге: чим далі в ліс, тим більше жидів.

— Хто вони і що тут роблять?

— Це залізничі урядовці, доставники, наглядачі і пр. і пр.

— А наших при залізниці нема?

— Не чути.

— Дивно. Знаю, наприклад, ріжні загранічні фірми. Вони мусять приймати поляків і на тертаках і на залізничках, не тільки до чорної роботи, як тут.

— Видно в контракті є там такі застереження.

— А тут?

— Старий контракт. Може як буде новий...

Було це тому може пять, може більше років і я з того часу не бував у наших любих, високих Карпатах, з Підлютим включно.

Аж ось учора нагадав собі все це знову.

Стрічає мене мій товариш, машиновий інжинір по фаху і порядний чоловік з уродження. Знаю, що довший час безробітний, а що тепер справа безробіття стала модна, то я без вступу:

— Щож ти? Далі без посади?!

Бачу, всміхається.

— Думаю, врешті причіплюся.

— Славно. Маєш щось на оці?

— Є вигляди. Бачиш ходять поголоски, що залізничка в Підлютім переходить уже на власність митрополичих дібр. А до того має робитися новий контракт, щось на двацять років. Сподіваюся, що будуть якісь застереження...

— Ти сподіваєшся, а я вірю! — сказав я переконливо. — В нинішніх часах неможливе таке проочення.

— А я тоді бодай на будника до якої там Чути чи Різарні!...

— А якби й на начальника стациї?!

— Егеж! — похитав головою мій товариш і аж очі йому засвітилися. *Галактіон Чіпка.*

ДОБРОМИЛЬ.

Шевченківський концерт. Вже давно Добромильщина не святкувала Шевченкових роковин більшим святочним концертом. Щойно цього року відбувся такий репрезентаційний концерт. Це заслуга голови чит. „Просвіти“ та енергійного організатора, адв. д-ра В. Паславського, який теж виголосив глибоко обдуману святочну промову. Непересічні були деклямації п. Войтовичівної і п. Зубальського. **Дуже цікаво і мило** було почути дві інструментальні точки, віольончельове сольо полк. Красіцького і скрипкове проф. Волошина. А вже найбільше признання належиться читальняним хорам Добромиля, Війська, Городович і Ляцька за вповні вдатний виступ. На перше місце висунулися своїм знаменитим виконанням творів хори з Війська і Ляцька (Топольницького „Хустина“ і Вахняника „Садок вишневий“) під управою п. Мариновича та о. Ковальського. В обох хорах гарний голосовий матеріял, добре зіспівання і доволі вже висока культура виконання. Це свідчить про велику природну музикальність хористів і про муравлину та повну посвяти працю обох диригентів. Окремо слід згадати, що перший виступ добромильського хору, заснованого ледви перед кількома місяцями, був уповні вдатний. Фортепяновий супровід до сольових і хорових точок був у руках п. Стецикової, п. Мариновичівної і д-ра Витвицького. Вкінці слід згадати, що сцена була гарно і з помислом прибрана. А. П.

Спорт.

УКРАЇНЦІ НА СПОРТОВОМУ ЗІЗДІ У ПРАЗІ.

У Празі відбувся зізд робітничих спортових організацій, заступлений 521 делегатами від 138.352 членів. На зізді були запрошені теж українці, члени Січового Союзу. Українська делегація складалася з І. Сокальського, В. Горищенка, М. Кирієвського і І. Подригули. Від Союзу промовляв М. Кирієвський.

НОВА ПЕРЕМОГА „РУСИ“.

КОШИЦІ. К. А. Ц. (Кошиці) — С. К. Русь (Ужгород) 2:3.

Минулої неділі ужгородська „Русь“ виграла чергові змагання за мистецтво закарпатсько-словацької дивізії (округи), вирішивши змагання з К. А. Ц. у свою користь з вислідом 3:2. Таким робом „Русь“ укріпилася знову певно на першому місці в табелі.

ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ М. ХУСТУ.

Великодній турнір за чашу м. Хусту на Закарпатті виграв Г. Ш. Е. (Хуст). У турнірі за чашу м. Хусту взяли участь: Г. Ш. Е. (Хуст), Бескид (Севлюш), С. К. Русь І. Б. (Ужгород), С. К. Русь (Хуст). Першого дня Великодних Свят Г. Ш. Е. переміг Бескид (Севлюш) у відношенні 6:1; С. К. Русь І. Б. (Ужгород) переміг С. К. Русь (Хуст) у відношенні 3:0. На другий день Великодня С. К. Русь (Хуст) виграв з Бескидом (Севлюш) з вислідом 8:1; С. К. Русь І. Б. (Ужгород) програв з Г. Ш. Е. 1:0.

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА. Мистецтва. Жіденіце — Д. Ф. Ц. 2:1; Спарта — Тепліцер Ф. К. 5:1; Пільзен — Славія 2:0; Простейов — Наход 3:2; Моравська Славія — Вікторія Пільзен 2:0; Колін — Кладно 3:3; Д. С. Ф. Зааз — Ч. С. К. Братислава 3:1. По змаганнях минулої неділі Спарта заняла перше місце в табелі Ліги, здобувши 34 точки; друге місце заняла Славія — 32 т.; 3) Простейов — 29 т.; 4) С. К. Пільзен — 26 т.; 5) Жіденіце — 26 т.; 6) Вікторія Пільзен 26 т.; 7) Наход — 22 т., 8) Братислава — 19 т.; 9) Д. Ф. Ц. — 17 т.; 10) Кладно — 17 т.; 11) Мор. Славія — 16 т.; 12) А. Ф. К. Колін — 14 т.; 13) Тепліцер Ф. К. — 12 т.; 14) Д. С. Ф. Зааз — 12 т.

АВСТРІЯ. Змагання за чашу. Вієнна — Вакер 6:0; Австрія — Адміра 5:1; Спортклюб — Ф. Ц. Він 2:1.

МАДЯРЩИНА. Мистецтва. Шорокшар — Ференцварош 3:10; Гунгарія — Будаї XI. 2:2; Уйпешт — Терекзеш 3:1; Сегедін — III. Округа 1:0; Кішпешт — Шальготарія 6:1; Фебус — Аттіля 4:0.

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

М-р Микола Топольницький: ПІДРУЧНИК НОВОГО ЗАКОНУ ПРО ЗОБОВЯЗАННЯ або як купувати-продавати, міняти, дарувати, наймати, арендувати, винагоджувати, позичати, договорюватися про працю і діло (замовляти виконання роботи), посередничати, завязувати спілки, встановляти доживоття, загоджуватися і ручити за чужі зобовязання? Накладом Нової Бібліотеки. Львів 1935. Стор. 400, ф. мала 8°.

Це популярний підручник, що обіймає найважніші речі з ділянки облігаційного права. Підручник ділиться на дві частини. В першій автор пояснює загальні, в другій спеціальні постанови закону про зобовязання. Крім того підручник обіймає теж інші закони. Ця книга доконче потрібна і для окремих установ, головно для кооперативно-промислових і для поодиноких громадян.

Ірина Наріжна: НАСТРОЇ. Видавництво „Дніпрові Пороги“, Прага. Збірка віршів: 1) Чужиною, 2) Настрої, 3) Осінь. Стор. 45, 16°. Ціна 1.20 зол.

ЖУРНАЛИ:

МОЛОДИЙ УКРАЇНЕЦЬ. Неперіодичний орган Спілки Української Молоді в Маньчжу-Ді-Го. Харбін, березень 1936.

ВОЯК. Місячник Т-ва б. вояків у Франції Армії У. Н. Р. та Союзу б. українських старшин у Ч. С. Р. Р. І., ч. 3 за березень 1936.

Театри

Український Театр ім. І. Тобілевича
Винники
23. IV. Бешкет у раю.
24. IV. Княжна Чардаша.

Великий Театр:

Четвер, 23. IV. год. 8. веч. Аб. 12. Ціни найнижчі „Баль у Савою" виступ І. Кульчицької та Войтіха Дзедушицького.

Пятниця, 24. IV. год. 8. веч. Аб. 15. Премієра „Грубі риби" Балуцького,

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Цирк Станевських — вул. Пелчинська.

Четвер, 23. квітня одна вистава в год. 8.30 веч.

Пятниця, 24. квітня одна вистава в год. 8.30 веч.

Субота, 25. квітня дві вистави в год 4.30 попол. і 8.30 веч.

На пополудневі вистави ціни для всіх знижені (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір" на осн. Монюшка.
АТЛЯНТИК: „Кеніґсмарк".
ВАНДА: „І щож далі, сіра людино?", „Чібі".
ҐРАЖИНА: „Паприка".
КАСІНО: „Бавиті".
КОЛІСЕЙ: „Колишня жінка" та ревія.
КОПЕРНИК: „Окружена" із Сільвією Сідней.
МАРУСЕНЬКА: „Болеро", „Весна в Парижі".
МЕТРО: „Не хочу знати, хто ти", „Заточенець".
МІРАЖ: „Катеринка" з Фр. Галь".
МУЗА: „Капітан Блад".
ПАН: „Мельодія великого міста".
ПАКС: „Мала невя" з Фр. Галь".
ПАЛЯС: „Пісня кохання" з Кепурою.
РАЙ: „Каріера" з Мартою Еґерт.
СВІТ: „Рапсодія Балтику".
СТИЛЕВЕ: „Людина, яка розбила банк у Монте Карльо" та ревія.
ТОН: „Остання станиця".
УТІХА: „Монте Хрісто" й ревія.
ХИМЕРА: „Веселе шаління".

Фотопластікон.

(пл. Марійська 5.)

Царгород.

Закордонне радіо.

Четвер, 23. квітня 1936.

Відень (506,8) 19.30 Мельодії залюблених, муз., солісти, 21.00 Концерт анґл. симф. орхестри, 22.10 „По віденському" квартет, **Прага** (470,2) 17.15 Соната е-моль Бусонія на скр. і форт., 20.00 Фестіваль Двожака, **Париж** (1648) 11.00 Легка музика, 17.00 „Ефіґенія в Авліді" траг. Евріпіда, 20.45 „Бернар Палісі" драма Бріє і Саляндріа, 21.45, 22.30 Концерт, **Білгород** (437,3) 11.40, 19.50 Концерт, **Берлін** (356,7) 17.00 Форт. музика, 17.30 Весняні пісоньки, 18.00 Пісні й камер. музика, 19.15 Арфа та скрипка, 20.10 Вечір танків і веселощів, **Кеніґсвустерґавзен** (1571) 10.00 Нар. пісні, 21.00 Улюблені увертюри, **Мінхен** (405,4) 12.00 Розр. концерт, 13.15 Популярна музика, сольо, **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 17.30 Спів, 18.30 Сальон. музика, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.35 „Іль Дото ро" лір. казка Бізелія, **Рим** (420,8) 17.15 Концерт, 22.00 Камер. музика.

Пятниця, 24. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Концерт, 15.20 Весняні пісні для молоді, 17.30 Скрипка, форт., 21.05 Вокальний концерт, 22.10 пісні й арії, **Братислава** (298,8) 19.10 Танк. музика, 19.55 Югосл. нар. пісні, **Брно** (325,4) 16.15 Нар. пісні, 21.30 Хор, **Прага** (470,2) 17,15 Дуеті квінтети, 19.20 Кабарет, 20.35 Концерт, 21.30 Смичк. квартет, **Париж** (1648) 12.15 Розр. концерт, 16.00 Чеська камер. музика, **Білгород** (437,3) 11.00 Концерт орх., 12.00, 18.30 Мельодії, 21.30 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 14.15 Старі й нові мельодії зі звуковиків, 19.20 Нар. пісні в супроводі форт., **Кеніґсвустерґавзен** (1571) 14.00, 20.00 Музика, 21.00 Пісня про весну, **Мінхен** (405,4) 11.00 Легка музика, 17.09 Солісти: скр., форт., мецосопр., барит., **Будапешт** (549,5) 12.05 Спів, 17.00, 22.30 Циг. музика. 18.30 Музика, спів, **Мілянo** (368,6) 11.30, 13.55 Легка музика, 20.35 „Прімароза" оп. Пієтрія, **Рим** (420,8) 13.00 Муз. всячина, 20.35 „Іріс" оп. Масканія.

Львівське радіо.

Четвер, 23. квітня 1936.

6.30 Раннішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Муз. поранок для шкіл, муз., спів, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Фрагменти з оп. Пучінія „Мадам Батерфлай" з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Ф. Рибіцький: Суїта „Монюшкіяна" оп. 6, орх., 16.00 Все без вусів, для молодших дітей, 16.15 Г. Мельцер: Соната на скр., і форт. г-дур, 16.45 Радієві дотепи, 17.00 Концерт, музика, спів, 18.30 Суд над спортом, авд., 19.20 Програма на завтра, 19.25 Реклям. концерт, 19.38 Туристичний інформатор, 19.43 „Десятьох із Павяка" гутірка, 20.00 Театр Уяви: „Вакації в Ногаві" Яр. Івашкевича, 20.35 Інтерв'ю, 20.40 Вечірний денник, 20.49 Думки про радіо, 20.50 Спортові вістки, 21.00 Симф. концерт, 21.55 Пісні відсп. Ядв. Гуперкова, 22.15 Година радіослухача, муз. авд., 23.20 Танкова музика з гр. пл.

Пятниця, 24. квітня 1936.

6.30, 7.40 Раннішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для ст. дітей: „Лучить нас пісонька". 12.55 Авдиція для хорих, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Хвилина натхнення, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт, 16.00 Давні події — оповідання для дітей Бен. Герца, 16.15 З гостиною у радіослухачів, 16.30 Концерт, муз., спів, 18.30 Металюрґічний промисл, 18.50 Легка музика з гр. пл., 18.55 Реклям. концерт, 19.10, 19.14 Спортові вістки. 19.20 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 19.30 Концерт симф. орх. (20.20 „Українська казка", 21.45 Вечірній денник, 21.55 Інтерв'ю, 22.00 Що говорить про радіо, 22.01 Гротеска: „Як Театр Уяви мав чотири місяці", 22.20 Техн. скринька, 22.35 Танкова музика.

Радіокутик.

ФОРТЕПІЯН І МІКРОФОН.

Коли пригадаємо собі початки радіофонії, коли здамо собі справу з того, які були тоді умовини передачі і відбору музики, як брехали інструменти, зокрема фортепіян, який нас тут цікавить, і порівняємо це з рівнем теперішніх авдицій, тоді завважимо, який величезний поступ зробила радіофонія за цих кілька років.

Найстарші радіослухачі памятають, як то в перших часах фортепіянова студія містилася в малій тісній кімнатці, стіни якої були викладені грубими ватованими матрацами, обвішані ріжними котарами. Тон фортепіяну виходив цілком змінений, здушений, тим більш, що піяніст не мав права уживати педалі. Таким чином піяніст тратив контролю над своєю грою, тим більше, що остаточний звук реґулювали техники-міксери, які не завжди були музично вишколені. З цих причин, як також з причин технічної натури, звук фортепіяну доходив до радіослухача змінений, здеформований постійним шумом, що мав металевий неприємний відтінок. За короткий час умовини передачі поліпшилися значно. Замісць матрацами, стіни студії обтягнено відповідними тканинами. Все було спрямоване на удосконалення репродукції гри.

В останніх часах радіо зробило великий поступ. Звук інструменту в мікрофоні є щораз то природніший, умовини щораз то кращі, піяніст щоразто свобідніший. Радіослухач відбирає авдицію в май незміненій звуковій формі.

Коли зупинимося над умовинами радіофонічности фортепіянової гри, дійдемо до засадничих трьох умовин, потрібних піяністові для концертування перед мікрофоном. Перший з них — це „удар". Для індивідуальности артиста в великій мірі є характеристичним рід удару, це так зване „туше". Округлість, солодкість і тепло тону є рефлексом індивідуальности і є дуже важливе для радія. Другою умовиною є ясність і прозорість гри, важливою тому, що найменший звуковий відхил, на концертовій салі незауважений, викликає в мікрофоні небажані ефекти. Третя умовина — це прецизія, бо всі недокладности вражають в радіо значно більше, ніж на концертовій салі.

Тому то остаточне викінчення твору — тимсамим його приготування, мусить бути значно стараннійше, ніж для звичайного концерту. На концертовій салі настрій і особистий контакт поміж публикою і артистом створюють більші можливости певних артистичних довільностей. Але в радію... тут передовсім іде про заохочення до слухання мільйонових мас, часто незацікавлених, незорганізованих — як на концертовій салі, — часто невражливих, або просто неприхильних. Іде про здобуття їх, про зацікавлення їх, а для цього потрібна величезна концентрація не тільки під оглядом технічним, але також ума і серця. Щось з особистої сиґнації артиста мусить переходити на радіослухачів.

Важливою проблемою є уживання педалі. Воно мусить бути дуже старанне і постійно контрольоване. Кожне перетримання педалі викликає поганий ефект. Так само старанно треба вживати малої педалі. Надто часте уживання її може викликати нечутну гру або замазувати звук. Крім того слід оминати всякого надуживання сили удару.

Важливість всіх цих проблем зменшується тепер щораз більше в міру удосконалення техніки висиланих авдицій. Невдовзі відпадуть всі клопоти технічної натури, відбір авдицій буде відповідати цілковито намірам артистів, всі нюанси гри знайдуть свій найвірніший вираз у мікрофоні.

Нагода, яка не вернеться!

Велика весняна продажа вовняних, літніх, шовкових і білизняних товарів по цінах на 30% знижених.

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15

Для прикладу:

Вовна гладка	1.50	Попеліна на сорочки	1.10
Вовна шкоцька	1.50	Сирий шовк	1.15
Вовна анґора	2.—	Перкаліна колір.	0.62
Марокен вовняне	3.90	Полотно шир. 70 цм.	0.52
Вовна на спіднички	4.—	Сирий зефір	0.54
Вовна на комплети	5.50	Зефір „Пріма"	0.86
Вовна на плащі	5.—	Димка на підштанці	0.66
Шевіоти анґл.	2.80	Всип рожевий	1.06
Шовк на блюзки	2.—	Атлас постел.	1.36
Марокен шовк.	1.80	Пошевки мережков.	1.80
Монголь шовк.	1.80	Полотно на простир.	1.25
Креп сатен	4.60	Простирала на ліжка	1.93
Кльоке шовк.	5.90	Капи й обруси	2.50
Кора десенева	1.30	Обруси з метра	1.96
Марокен на шляфроки	1.—	Ручники вафлеві	0.26
Крепони	0.85	Стирки до начиння	0.45
Перкалі	0.65	Простирала на колдри	4.50

При закупні товару від 5 зол. задурно білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

БІРЖА.

Гроші.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.32—5.36.

Нім. марка 1·39—1·41, фр. франки 34.70 35·05, шв. франки 172.50—173·50, фунти стерлінґи 26·20—26·35, австр. шілінґи 99·00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 32.00—33.00, італ. ліри 36.50—37.50.

Золото: Долари 9.18—9.25, Рублі 49—50, Фр. франки 35.00—35·50, Корони 37·00—37·30, Дукати 83.60—84.30; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.29, Рублі 1.20, Фльорени 0.75—0.75.

Долярівка 49.00—51.00. Інвестиційна 68.50—70.00.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 38—40, 5% дол. Б. Г. 50—52, 4% За. Б. Г. 37—39, 4½% За. Б. Г. 41—43, 4½% Ком. 51—53, 4% Ком. 44—46, 4% Б. Г. К. 61—63, 4½% Б. Г. К. 61—63. Дол. 50.50—51.50.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	20.50—20.75
Пшениця зб.	20.00—20.50
Жито Стандарт І.	13.75—14.00
Жито Стандарт ІІ.	13.05—13.75
Висівки житні	11.00—11.25
Висівки пш. грубі на мливо	10.50—11.00
Висівки середні станд.	9.75—11.00
Висівки мілкі	11.75—12.00

Ціни „Маслосоюзу".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 22-го квітня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десер. бльокове	2.75 зол.
1 кг. масла десерового бочкового і експортового платить дефінітивну ціну включно з опакуванням	2·80 „
1 л. молока в дні 15., 16. і 17. квітня платив по	0·15 „
1 к. яєць	2.40 „

Тенденція на масло і яйця вдержана, на молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 22. IV. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчанського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг І. кл.	1.05 зол.
Курята молоді товсті І. кл.	1.60 „
Індички товсті І. кл.	1.25 „
Пантарки товсті І. кл.	1.25 „

Приймає кури в необмеженій кількости. Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

Оповістки.

Надзвичайні Загальні Збори Товариства „Взаїмна Допомога" неприйнятих до служби службовців бувшої австрійської і російської держави і емеритів, відбудуться при вул. Короля Лещинського ч. 23 дня 24. мая 1936 р. в год. 10 пер. пол. а в разі браку потрібної кількости членів в год. 11 без огляду на число членів. На порядку дня: 1) Відкриття Надзвичайних Загальних Зборів. 2) Відчитання протоколу. 3) Звіт: з діяльности, касовий і Контр. Комісії. 4) Вибір Виділу і Контр. Комісії. 5) Біжучі справи. 6) Внески і запити. — Кость Гарасюк, секр. Данило Павлюк, голова. 1996

ПРОСПЕР МЕРІМЕ

БЛАКИТНА КІМНАТА
ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Переклад із французької мови Василь Софронів. — Ціна 0.95 зол., з почт.

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, виркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 16-66

УВАГА! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 797 11-15

МОТОЦИКЛІ, самоходи, купно, продажа, коміс, заміна Автоспорт Львів, Словацького. 1904а 3—13

НАЙВИБАГЛИВІШИХ вдоволять тільки наші знамениті мужеські оксфордові сорочки, наймодніші 4.50—5.50, попелінові 4.95, підштанці з сирого шовку, подвійні клини у кроці 2.75 і хлопячі сорочки подвійний фасон 2.95. Фабрика білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. 1535 2-2

ГОДИННИКИ і біжутерію стару міняє на нову, Вандер- Шайнохи 1. 1872 1—2

Оголошення.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Кооп. Українське Народне Мистецтво
кооп. з обмеженою відп. у Львові відбудуться дня 30. квітня 1936 р. в год. 5. пополудне в льокалі „Труд" Львів, Ринок ч. 39 із таким порядком нарад:

1. Відкриття Зборів і вибір Президії.
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
3) Відчитання звіту з ревізії РСУК.
4) Звіт Управи і Надзірної Ради за діловий рік 1935.
5) Затвердження білянсу за рік 1935 і уділення абсолюторії Надзірній Раді і Управі.
6. Розділ чистого зиску.
7. Вибір членів Надзірної Ради.
8. Означення висоти зобовязань Кооперативи і кредиту одному членові.
9. Затвердження буджету на рік 1936.
10. Внески і запити.

Білянс і рахунки виложені в льокалі Кооперативи для перегляду членам.

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ
Мельник Марія. Ірина Бойковська

Порошки на БІЛЬ ГОЛОВИ для дорослих з фабр. знаком KOWALSKINA
ХЕМ. ФАРМ. ФАБР. АЦ. „КОВАЛЬСКІ" ВАРШАВА

ВЛАСНИЙ ВИРІБ
КОВДЕР І МАТРАЦІВ
ПОСТЕЛЕВЕ БІЛЛЯ.
Великий виріб
ЗАЛІЗНИХ І МЕТАЛ. **ЛІЖОК**
Маріян Млеко, Коральницька 6
1617 9-10

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.